

Shrnutí argumentů z kulatého stolu „Elektronické zveřejňování rozhodnutí soudů: Transparentnost – Spravedlivý proces – Důvěra“ uskutečněného dne 28. února 2019 v sídle veřejného ochránce práv

Veřejná ochránkyně práv Mgr. Anna Šabatová, Ph.D., provedla v roce 2016 výzkum¹ týkající se zveřejňování vybraných rozhodnutí okresních, krajských a vrchních soudů v civilní a trestní agendě ve veřejně přístupné databázi², neboť ze své činnosti měla poznatky o tom, že naplnění databáze je minimální. Z výzkumu vyplynulo, že současný systém zveřejňování vybrané judikatury nefunguje.³ Soudy svoji povinnost danou instrukcí⁴ Ministerstva spravedlnosti zveřejňovat významné judikáty řádně neplní a ministerstvo namítá, že nemá účinný způsob, jak soudy přimět k naplňování databáze. **Veřejnost tak nemá bezplatný přístup ani k významným soudním rozhodnutím nižších soudů.** Podle ochránkyně je však nezbytné zajistit přístup veřejnosti k judikatuře soudů, neboť přispívá k předvídatelnému rozhodování soudů, sjednocování rozhodovací praxe a transparentnosti rozhodování, a tím i k naplnění práva na spravedlivý proces.

Na základě výsledků výzkumu ministr spravedlnosti JUDr. Jan Kněžínek, Ph.D., ochránkyni přislíbil nápravu současného stavu⁵. Uvedl, že ministerstvo připravuje novou databázi rozhodnutí. Cílem ministerstva je zajistit co nejvíce automatizovaný proces zveřejňování rozhodnutí, zejména za pomoci anonymizéru, který by soudům postup při zveřejňování rozhodnutí měl výrazně zjednodušit. Ministr souhlasil s názorem ochránkyně, že povinnost soudů zveřejňovat rozhodnutí musí být dána zákonem, proto v rámci novelizace zákona o soudech a soudcích⁶ plánované v roce 2019 přislíbil řešit i tuto otázku. Současně ministr uvedl, že vyhledávač rozhodnutí musí obsahovat alespoň třídění podle soudce, soudu, data vydání, oblasti, věci, druhu a rovněž fulltextové vyhledávání.

1 Zpráva o šetření a závěrečné stanovisko ze šetření, vněmž byl proveden výzkum (sp. zn. 4292/2015/VOP), jsou přístupné v Evidenci stanovisek ochránce: <http://eso.ochrance.cz/Nalezene/Edit/4496>.

2 Přístupná přes internetové stránky Nejvyššího soudu: http://www.nsoud.cz/Judikaturans_new/judikatura_vks.nsf/uvod.

3 Kde dle 10. června 2015 obsahovala 2 636 rozhodnutí, ke dni 26. května 2016 celkem 2 875 rozhodnutí, ke dni 25. února 2019 celkem 3 162 rozhodnutí.

4 Instrukce č. 20/2002-SM, ze dne 20. 6. 2002, kterou se upravuje postup při evidenci a zařazování rozhodnutí krajských a vrchních soudů do systému elektronické evidence soudní judikatury.

5 Dopisem ze dne 23. října 2018 (č. j. MSP-32/2018-SM-M/3), na jednání dne 30. listopadu 2018, dopisem ze dne 9. ledna 2019 (č. j. MSP-599/2018-OOJ-SO/11).

6 Zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů.

Současně vláda České republiky zavázala⁷ ministerstvo ke zveřejnění textů (všech) pravomocných rozhodnutí vrchních, krajských a okresních soudů v elektronické podobě v jedné soudní agendě⁸ do 31. 12. 2020. S tímto termínem ministr souhlasil.

Dne 28. února 2019 ochránkyně uspořádala **kulatý stůl na téma „Elektronické zveřejňování rozhodnutí soudů: Transparentnost – Spravedlivý proces – Důvěra“**. Účelem jeho pořádání bylo vést diskusi o aktuálním stavu zveřejňování soudních rozhodnutí a současných plánech ministerstva, sdílení zkušeností se správci elektronických databází judikatury vrcholných soudů České republiky a rovněž s odborníky ze Slovenské republiky, kde jsou soudní rozhodnutí zveřejňována již od roku 2012.

Na kulatém stole se **potvrdilo, že panuje obecná shoda na nutnosti zveřejňovat soudní rozhodnutí, a to v co největším rozsahu, ale současně i na potřebě chránit některé údaje vztahující se k soukromí osob zúčastněných na soudním řízení.**

Z diskuse však vyplynuly důležité otázky, kterými je nutné se v souvislosti se zveřejňováním soudních rozhodnutí zabývat. Veřejná ochránkyně práv se pokusila o jejich soupis, včetně základních argumentů, pokud na kulatém stole zazněly. Argumenty jsou ponechány tak, jak byly účastníky předneseny, bez jejich verifikace. Nejde o citace jednotlivých přispěvatelů, ale vystižení podstaty nebo jádra argumentů, aby bylo možné s nimi dále pracovat a hledat optimální řešení. **Cílem tohoto soupisu je tak pouze poskytnout zjednodušený souhrn toho, co zaznělo na kulatém stole, nikoliv se s uvedenými tvrzeními argumentačně vypořádat či je hodnotit.**

7 [Akční plán České republiky Partnerství pro otevřené vládnutí na období let 2018 až 2020](#) (dále jen „akční plán“), přijatý usnesením vlády České republiky č. 499 ze dne 31. července 2018.

8 Na ústním jednání dne 30. listopadu 2018 ministerstvo upřesnilo, že má jít o civilní agendu (mimo opatrovnických věcí).

Cíle zveřejňování

Opakovaně v diskusi zaznělo, že při plánování zveřejňování judikatury je nutné vycházet z cílů, které toto zveřejnění má mít. Nalezeno bylo hned několik cílů:

- **Informovat veřejnost – primární cíl**

Zveřejňování rozhodnutí by primárně mělo sloužit k informování veřejnosti o tom, jak soudy rozhodují (jako jeden ze způsobů naplňování práva veřejnosti na informace ve smyslu článku 17 Listiny základních práv a svobod a ve smyslu informačního zákona⁹).

- **Veřejná kontrola**

Zveřejňování by mělo přispět k tomu, aby veřejnost mohla zvnějšku kontrolovat, jak soudy rozhodují.

- **Akademická analýza**

Zveřejněná rozhodnutí by mohla (měla) být nejen pod kontrolou veřejnosti, ale také odborníků – akademiků. Zvláště v případech, kdy účastníci nepodávají (nemohou podávat) opravné prostředky, je tato kontrola dokonce jedinou kontrolou rozhodování soudů. Přínosem takové analýzy je rozvoj právní vědy a hlubší, propracovanější řešení složitých právních otázek.

- **Transparentnost a předvídatelnost rozhodování**

Pokud by rozhodnutí soudů byla zveřejňována, běžný občan by věděl, jak soudy v obdobných otázkách rozhodují, a tedy jaké rozhodnutí může očekávat.

- **Sjednocování rozhodování**

V současnosti jednotlivé soudy nemají přehled o rozhodování obdobných věcí na jiných soudech. Dokonce ani soudci jednotlivých soudů nemají přístup k rozhodnutím svých kolegů. Zveřejňování rozhodnutí by tak mělo přispět ke sjednocování rozhodování soudů napříč republikou.

- **Edukace (soudců, právníků, laické veřejnosti)**

Ze zveřejněných rozhodnutí by se mohli vzdělávat nejen samotní soudci a jiná odborná veřejnost, ale i veřejnost laická.

- **Pokles počtu žalob a opravných prostředků?**

Zazněl argument, že zveřejnění rozhodnutí soudů by mohlo snížit počet podaných žalob i opravných prostředků (v rámci srovnávání s evropskými státy Česká republika patří mezi státy s nejvyššími počty žalob a podaných opravných prostředků).

⁹ Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“).

▪ **Snížení počtu žádostí podle informačního zákona**

Jedním z vedlejších cílů (avšak v praxi významným) je skutečnost, že zveřejňováním rozhodnutí by se snížil počet podaných žádostí podle informačního zákona, kterými v dnešní době jsou poptávána soudní rozhodnutí (jak vyplynulo z výzkumu, tak zaznělo i v diskusi na kulatém stole, jde o časté žádosti).

Ochrana osobních údajů (a jiných údajů)

Ochrana soukromí, osobních a jiných údajů je důležitým a legitimním zájmem, zveřejňováním soudních rozhodnutí proto nesmí být dotčena. Všechny údaje, jejichž zveřejnění by mohlo mít negativní dopad na dotčené osoby (zejména účastníky, svědky), musí být z textu soudního rozhodnutí před jeho publikací odstraněny. Na rozsah a způsob ochrany těchto údajů zaznělo několik názorů, které jsou dále zachyceny.

Důležité otázky

A. Co vše zveřejňovat

Základní otázkou je, co vše se má zveřejňovat. Existuje několik pohledů – od možnosti zveřejňovat všechna rozhodnutí, přes určitý výběr rozhodnutí (jak dle typu rozhodnutí, tak dle agendy zveřejňovat pouze pravomocná), až po možnost zveřejňovat místo rozhodnutí jen jejich části (pouze výrok) či pouze metadata rozhodnutí, tedy informace o rozhodnutí (typ rozhodnutí, agenda, soud, rozhodující soudce, dotčené předpisy atd.)

Zástupci Ministerstva spravedlnosti na kulatém stole uvedli k aktuální koncepci ministerstva následující. Jako dočasné řešení ministerstvo plánuje zveřejňovat více rozhodnutí v současné databázi. K realizaci optimálního řešení plánuje od roku 2021 (v návaznosti na elektronický spis) začít postupně zveřejňovat v nové databázi pouze pravomocná meritorní rozhodnutí ve stanovených agendách (nejprve insolvenční agendu) s tím, že by příslušný soudce mohl i v rámci těchto agend publikaci rozhodnutí vyloučit. Otázku, zda by nebylo vhodné zveřejňovat také procesní rozhodnutí, která mohou být zajímavá pro analytickou akademickou činnost, ministerstvo považuje nutné prodiskutovat s resortem a odbornou veřejností.

A.1 Vše a celá rozhodnutí

Ke zveřejňování všech a celých (tedy i včetně výroku i odůvodnění) soudních rozhodnutí zazněly tyto argumenty:

PRO:

- zabránilo by se arbitrárnosti při výběru rozhodnutí (do výběru rozhodnutí se vždy promítne osobní pohled pracovníka provádějícího výběr na kritéria výběru, promítnout se může také snaha „zamlčet“ některá rozhodnutí, o kterých má za to, že nejsou „správná“);
- zveřejněná masa rozhodnutí by poskytla kvalitativní přehled, jak se rozhoduje.

PROTI:

- velká administrativní zátěž zveřejňování;
- vedle významných rozhodnutí by byla zveřejněna i masa nevýznamných rozhodnutí, která by mohla databázi znepřehlednit.

A.2 Jen výrok/i odůvodnění

Je nutné zveřejňovat celá rozhodnutí nebo by stačilo zveřejnit pouze jejich výroky? Ke zveřejňování pouze výroků zazněly tyto argumenty:

PRO:

- tato varianta by znamenala menší administrativní zátěž.

PROTI:

- výroky bez odůvodnění jsou vhodné pouze pro statistiky, pro právní otázky je nezbytné znát i odůvodnění.

A.3 Pravomocné/nepravomocné rozhodnutí

Mělo by se čekat se zveřejněním na právní moc rozhodnutí? Či je možné (a vhodné) zveřejňovat i rozhodnutí nepravomocná? K tomu zazněly argumenty, že po vzoru informačního zákona by se měla zveřejňovat i nepravomocná rozhodnutí – i ta mají velkou informační hodnotu. Právo na informace se týká i nepravomocných rozhodnutí (Ústavní soud zrušil omezení z informačního zákona poskytovat pouze pravomocná rozhodnutí). Naopak ve zveřejňování i nepravomocných rozhodnutí může být shledán rozpor s presumpcí nevinny.

A.4 Meritorní/procesní/některé agendy

Mají se zveřejňovat jen meritorní rozhodnutí nebo i procesní? Jsou některé typy rozhodnutí, které se mají vynechat? K této otázce zazněly tyto postřehy.

- Měla by se poskytovat pouze meritorní rozhodnutí, která jsou brána jako důležitější.
- Naopak zazněl i názor, že rozhodnutí o některých procesních otázkách (např. o vazbě, o odposleších – tedy o zásazích do lidských svobod) se nedají oddělit od hmotného práva. V některých případech mohou být procesní rozhodnutí i důležitější než samotná meritorní rozhodnutí.
- Zazněl argument, že ani meritorní rozhodnutí by neměla být zveřejňována všechna, měly by být výjimky, které do databáze nedávat. Ty lze stanovit výčtem (např. typ rozhodnutí – např. platební rozkazy, agendy – viz dále), případně dát i soudcům prostor pro úvahu ad hoc.
- Vynechat by se měly opatrovnické věci – pokud budou automaticky zveřejňována veškerá rozhodnutí, která se pak budou muset anonymizovat, pak může nastat situace, že většina textu bude černá, a je tedy na zvážení, zda tato rozhodnutí vůbec zveřejňovat.

- Dle některých je naopak publikace rozhodnutí (po jejich anonymizaci) v opatrovnické agendě žádoucí a důležitá, aby rozhodovací praxe soudů mohla být zkoumána a případně podrobena kritické analýze.
- Měly by být vynechány věci, kde byla vyloučena veřejnost (jako na Slovensku)?

A.5 Jen metadata

Byl vznesen návrh na zveřejnění pouze metadat rozhodnutí (tzn. typ rozhodnutí, agenda, soud, rozhodující soudce, dotčené předpisy atd.)

PRO:

- vhodné pro statistiky/datové analytiku, kteří zpracovávají pouze tyto údaje;
- odpadla by anonymizace, a tím i značné administrativní náklady.

PROTI:

- Zveřejňováním metadat by nebyly naplněny cíle zveřejňování, zejména informování veřejnosti o rozhodování. Metadata nepřinášejí žádnou informační hodnotu, je důležité znát i obsah rozhodnutí, zejména odůvodnění.

A.6 Vše najednou/postupně – dle agend, dle soudů

Je možné zveřejnit všechna rozhodnutí najednou, či bude efektivnější zavést zveřejňování postupně? K postupnému zavedení povinnosti zveřejňovat rozhodnutí zazněly tyto argumenty:

PRO:

- postupné zavádění by bylo lépe zvládnutelné s ohledem na kapacity soudů/ministerstva.

PROTI:

- zveřejnění zpočátku menšího počtu rozhodnutí by přineslo menší informativní sílu databáze;
- byla vyslovena obava, aby s dalším ministrem projekt nepadl do zapomnění, a databáze by tak zůstala nedokončena.

B. Kdo

Další řešenou otázkou bylo, kdo bude zveřejňovat rozhodnutí (včetně toho, kdo bude rozhodnutí anonymizovat).

Zástupci Ministerstva spravedlnosti na kulatém stole uvedli k aktuální koncepci ministerstva následující: Zveřejňování rozhodnutí, včetně anonymizace, by mělo být v rukou jednotlivých soudů, resp. orgánů státní správy soudů.

B.1 Ministerstvo spravedlnosti

Zazněl argument, že zveřejňování rozhodnutí je, stejně jako poskytování informací, **výkonem státní správy soudnictví**. Proto by je mělo mít na starosti ministerstvo.

PRO:

- pokud by rozhodnutí zveřejňovalo ministerstvo, bylo by jednodušší zajistit jednotný postup (a tedy i jednotný způsob anonymizace, přidělování metadat, případně i jednotný výběr rozhodnutí).

PROTI:

- ministerstvo nemá průběžný přístup k novým rozhodnutím, proto není možné zveřejňování ponechat na něm. Současně by anonymizace či přidělení metadat nebylo nejefektivnější, neboť ministerstvo nemá výhodu autora rozhodnutí, který nejlépe ví, jaká metadata rozhodnutí přidělit a co je potřeba anonymizovat.

B.2 Soudy

PRO:

- soudy mají výhodu autora rozhodnutí (nejlépe ví, jaká metadata rozhodnutí přidělit a co je potřeba anonymizovat); při této variantě by bylo vhodné, co nejdříve zapojit samotné soudce.

PROTI:

- při zveřejňování rozhodnutí soudy by bylo vysoké riziko nejednotnosti zpracování způsobené právě množstvím soudů;
- pro soudy by zveřejňování znamenalo výraznou zátěž;
- zveřejňování rozhodnutí spadá do státní správy soudů, proto byla vyslovena obava, že je nevhodné tuto činnost přednášet na soudce.

Zazněla připomínka, že by mělo jít o krajské soudy, aby zveřejňování nebylo příliš roztrženo (krajské soudy by tak zveřejňovaly svá rozhodnutí, ale i rozhodnutí okresních soudů, které pod ně spadají).

C. Jak

Co vše se bude anonymizovat, jakým způsobem se bude anonymizovat, co má obsahovat vyhledávač a jaká metadata mají být v databázi obsažena?

Zástupci Ministerstva spravedlnosti na kulatém stole uvedli k aktuální koncepci ministerstva následující: Anonymizace by měla být prováděna pomocí anonymizátoru, který byl již testován a v současné době se pracuje na odstranění jeho nedostatků. Lidský faktor nebude zcela odstraněn, po provedení automatické anonymizace zpracovatel může anonymizaci jednotlivých údajů zrušit či přidat další.

C.1 Co vše anonymizovat

V diskusi se objevovaly různé pohledy na otázku, co vše je nutné anonymizovat.

C.1.1 Neanonymizovat nic

Pokud by byla rozhodnutí zveřejňována bez anonymizace, znamenalo by to:

PRO:

- rychlejší, jednodušší způsob zveřejňování rozhodnutí.

PROTI:

- porušení ochrany osobních údajů – to, že byla jména užitá v soudním řízení, neznamená, že ztrácejí ochranu jako osobní údaje;
- riziko porušení principu presumpce nevinoty;
- riziko způsobení ještě větší lidské tragédie, než je samotný spor.

C.1.2 Anonymizovat jen některé věci

Pokud by se některé údaje anonymizovaly, jak by byly určovány? V diskusi byly navrženy tyto možnosti.

- na základě testu proporcionality – pravidla lze a priori předem vymezit (např. Ústavní soud si pro své účely zpracoval interní metodický pokyn), možné je přidat ad hoc přezkum, zda daný údaj anonymizovat či ne na základě specifik daného případu;
- stanoveným výčtem údajů, které je nutné anonymizovat:
 - ve sporech o dětská práva,
 - v některých trestních věcech,
 - vyžaduje-li zvláštní zákon – např. o soudnictví ve věcech mládeže,
 - v kárných řízeních proti soudcům, kdy je nutné posuzovat také skutkové okolnosti, které mohou být pro osoby v případě zveřejnění velice zraňující,
 - u odsouzení za znásilnění, které se odehrává formou domácího násilí,
 - v řízení o mezinárodní ochranu,
 - citlivé údaje (§ 4 zákona o ochraně osobních údajů, dle GDPR),
 - osoby kárně obviněné v případech, že kárné řízení nebylo dosud pravomocně ukončeno,
 - jména svědků, poškozených (vyjma např. veřejně činné osoby),
 - spisovou značku insolvenčních řízení (neboť přes tuto spisovou značku je možné dohledat jména účastníků v insolvenčním rejstříku),
 - obchodní tajemství.

PRO:

- zjednodušení zveřejňování rozhodnutí;
- zároveň by měla být zajištěna dostatečná ochrana vybraných údajů.

PROTI:

- výběr, co anonymizovat, opět způsobí nejistotu, zda jde o údaj, který anonymizovat, či nikoliv;
- nutné vysokoškolské vzdělání těch, co anonymizují;
- nelze odstranit chybný lidský faktor při anonymizaci.
- Anonymizace není nutná u:
 - právnických osob,
 - osob, které byly zveřejněny v rozhodnutí ESLP,
 - exekutorů a jiných osob veřejně činných.

C.1.3 Anonymizovat vše

Anonymizovat by šlo také vše, co bude stanoveno v obecných předem daných pravidlech, bez testu proporcionality.

PRO:

- zjednodušení zveřejňování;
- rychlejší varianta oproti provádění testu proporcionality.

PROTI:

- anonymizace bez testu proporcionality by mohla přinést nižší vypovídající hodnotu rozhodnutí, neboť by mohly být anonymizovány některé údaje zbytečně. **V diskusi zaznělo přímo i řešení – proporcionalitou by se soud mohl ve vztahu ke konkrétnímu rozhodnutí zabývat v rámci odpovědi na žádost o zpřístupnění rozhodnutí podle informačního zákona.**

C.2 Způsoby anonymizace

Jak provádět anonymizaci?

Bylo navrženo několik variant:

C.2.1 Ručně

PRO:

- lze aplikovat proporcionalitu.

PROTI:

- kapacitně velmi náročné,
- chybný lidský faktor,
- riziko rozdílného přístupu.

C.2.2 Automatický anonymizátor

Variantou je používat počítačový program, který by v napsaném rozhodnutí sám vybral a anonymizoval údaje.

PRO:

- pro soudy by šlo o postup kapacitně nenáročný;
- byl by vyloučen chybný lidský faktor;
- vyloučeno riziko rozdílného přístupu jednotlivých pracovníků.

PROTI:

- nelze aplikovat proporcionalitu. **V diskusi zaznělo přímo i řešení – možno vyřešit po podání žádostí podle informačního zákona, pak by se konkrétně řešil test proporcionality u daného rozhodnutí.**

C.2.3 Automatický anonymizátor se zapojením lidského faktoru

Variantou je i používání počítačového programu k anonymizování, který by v napsaném rozhodnutí sám vybral a anonymizoval údaje, avšak pracovník státní správy by pak měl možnost výběr potvrdit, či změnit.

PRO:

- lze aplikovat proporcionalitu;
- došlo by ke snížení rizika chybného lidského faktoru;
- snížení rizika rozdílného přístupu.

PROTI:

- kapacitně by šlo o náročnější variantu.

C.3 Další otázky související s anonymizací

- Existuje vždy riziko, že při anonymizaci unikne nějaký údaj, který měl být anonymizován, je proto potřeba maximalizovat účinnost způsobu anonymizace.
- Při propojení již státem zveřejněných informací s databází rozhodnutí může dojít k deanonymizaci anonymizovaných údajů. Je proto nutné s tímto rizikem počítat a předejít mu.
- Již při psaní rozhodnutí (při koncipování samotného textu) je třeba myslet na jeho budoucí zveřejnění a tomu přizpůsobit rozsah a množství uváděných údajů (např. opravdu všechny informace o zdravotním stavu jsou podstatné pro rozhodnutí ve věci?).
- Jaká je obrana proti (nedostatečné) anonymizaci? Jde o rozhodnutí v materiálním slova smyslu, a je tedy možná správná žaloba proti rozhodnutí? V diskusi zaznělo, že obranou je spíše zásahová žaloba.

C.3.1 Vyhledávač, metadata

Jak má vypadat vyhledávač, podle kterých metadat by se mělo vyhledávat?

K těmto otázkám zazněly tyto postřehy:

- čím více metadat, tím nepřehlednější bude vyhledávání;
- hesla byla označena obecně za problematická, neboť při zveřejňování se často na některé zapomene, rozhodnutí pak může být nedohledatelné;
- databáze by měla umět vyhledávat podle jednotlivých soudů, spisových značek, maximálně základních oblastí právní úpravy, ale zejména kvalitním fulltextovým vyhledávačem, který je považován za nejspolehlivější způsob vyhledávání;
- zazněl požadavek na programově jednoduchou databázi, provozovanou centrálně, do níž budu decentralizovaně jednotlivé soudy vkládat rozhodnutí.

D. Kdy?

Kdy by se měla začít zveřejňovat rozhodnutí v co největším rozsahu? Zazněly dvě varianty – čekat na zavedení elektronického spisu či začít zveřejňovat co nejdříve (tj. nejpozději dle akčního plánu).

Představený plán Ministerstva spravedlnosti: optimální řešení (tedy zveřejňovat – téměř – vše) je vázáno na zavedení elektronického spisu; do té doby chce za použití stávající databáze pokračovat v dosavadním způsobu zveřejňování, avšak v širším měřítku.

D.1 Čekat na elektronický spis

K možnosti počkat se zveřejňováním až na zavedení elektronického spisu z diskuse vyplynuly tyto postřehy.

PRO:

- šlo by o systematický postup (provázanost systémů).

PROTI:

- dlouhý odklad zavedení zveřejňování rozhodnutí;
- e-spis má být systémem dovnitř soudnictví, je službou účastníkům řízení, nemá sloužit k informování veřejnosti navenek;
- obava z čekání na něco nereálného, neboť většinou tak velké projekty nevyjdou, a to i vzhledem k volebnímu období vlády;
- nesplnění povinnosti uložené akčním plánem.

D.2 Dle akčního plánu

PRO:

- rychlý způsob, jak zveřejnit více rozhodnutí.

PROTI:

- nesystematické, neekonomické, vzhledem k tomu, že má být zaveden elektronický spis (a tedy zcela nový způsob zpracování informací týkajících se rozhodnutí).

E. Další otázky

V souvislosti se zveřejňováním se v diskusi objevily další otázky:

- Neměl by se změnit způsob psaní rozhodnutí, zejména kratší odůvodnění? Nebylo by vhodné rozsudky psát přímo v šablonách, které umožňují jednodušeji anonymizovat?
- Jak bude ministerstvo kontrolovat, zda soudy zveřejňují vše, co mají, zda správně provádějí anonymizaci apod.?
- Zajistí ministerstvo zveřejňování personálně a finančně?

F. Evropské vazby

V diskusi bylo opakovaně poukázáno na evropský vliv a požadavky Evropské unie na zveřejňování judikatury:

- Počet zveřejněných rozhodnutí v České republice je oproti jiným členským státům Evropské unie nízký.
- Česká republika se zavázala zavést Evropský identifikátor judikatury, mělo by se s ním v databázi tedy počítat.
- Je nutné zajistit dostupnost českých rozhodnutí také v Evropě – přes vyhledávač Evropské komise pro evropskou judikaturu (unijní i vnitrostátní soudy).
- Jak zohlednit Evropské nařízení o elektronické identifikaci a službách (např. při zajištění právní závaznosti elektronického zveřejňování)?